

DOCUMENT MARC

PASQUAVELLANES 2018

AMIC I AMIGA, TENS A LES TEVES MANS EL DOCUMENT MARC DE LA PASQUA DE LES AVELLANES D'AQUEST ANY. AQUEST TEXT, ELABORAT PER L'EQUIP DE PASQUA, VOL SER UN INSTRUMENT PER PREPARAR LA CELEBRACIÓ DE PASQUA A TRAVÉS DE LES REFLEXIONS QUE SUGGEREIX EL LEMA ESCOLLIT PER A ENGUANY: «AMB CRIST, COMMOU-TE». T'ANIMEM A UTILITZAR-LO EN LA TEVA LECTURA PERSONAL O EN LES REUNIONS DEL TEU GRUP O COMUNITAT. T'ESPEREM A LA PASQUA DE LES AVELLANES.

1. TU ETS MOVIMENT

Tot al teu voltant és moviment. El cosmos, l'univers que coneixem, es mou com una dansa ballada pels elements i les forces que el componen. És per aquest moviment que existeix un equilibri entre tot. Aquest fet no és casual, sinó organitzat i equilibrat, amb sentit complet. Alhora, aquest moviment en genera d'altres. Per això afirmem que en el moviment hi ha vida. El moviment forma part de la teva constitució d'ésser viu des que et van engendrar, des del teu origen, des del primer batec del teu cor. A més, hi ha moviments que et mantenen viu: la respiració, els impulsos elèctrics de les neurones, el batec constant del cor i la circulació de la sang pel teu

organisme. Com sabem, en cada cèl·lula viva es troba la doble hèlix de l'ADN que conté tota la informació genètica. Tot i així, aquestes hèlix no s'originen les unes a les altres, sinó que, gràcies a la seva dansa de separació i recombinació, esdevenen una font constant de vida.¹

Aquest moviment biològic provoca canvis de forma, de posició, de percepció sensorial; però el teu moviment no s'acaba aquí. També hi ha un moviment interior que forma part de tu. Es tracta de tot allò que et mou en la recerca del sentit de la teva vida. És en aquest diàleg entre moviment interior i exterior on es provoquen canvis en la manera de mirar la realitat personal en relació amb un mateix,

els altres, l'entorn i Déu.

Podríem prendre la doble espiral com la imatge d'un moviment intern de transformació de les nostres persones, que també repercuteix en la transformació de la realitat exterior. Un moviment de transformació des de l'interior cap a l'exterior i que torna cap endins. D'aquesta manera, s'unifica el ser i l'actuar, el que et constitueix com a persona.

La teva història personal està modelada per les experiències que et mouen cada dia. Ets espectador o ets protagonista de la teva vida? Dit d'una altra manera: Què et mou? Et mous amb sentit? Vius a fons?

2. COMMOU-TE

El verb *commoure* és un terme que prové del llatí *commovere* i significa "moure's completament"². Aquesta paraula està formada pel prefix *com* que té un doble significat: "junt" i "comú" d'una banda, i "tot" i "complet" de l'altra. El verb *moveo-movere* vol dir "moure per canviar". Per tant, *commoure* implica fer, sacsejar, motivar o estimular algú o alguna cosa, des de la seva profunditat, generant un canvi des de, amb o cap a un moviment comunitari.

¹ Emili Turú. *La dansa de la missió*.

² Diccionari de la Real Academia Española.

Commoure representa un dinamisme que implica la persona i la relació amb el seu entorn. No podem oblidar el pronom reflexiu *-te*, que t'implica personalment. Quan quelcom et commou de veritat, et remou, et qüestiona, et trenca esquemes, et descentra i et planteja sortir de la teva zona de confort. Et convida a bussejar fins al més profund del propi interior per tornar a la superfície amb una mirada nova per navegar i moure't cap a la utopia. Commoure't és entendre't, humanitzar-te, veure la realitat de l'altre i emocionar-t'hi. La trobada amb l'altre és el que et configura com a persona, t'interpel·la i et transforma.

Per tant, tota persona no sols ha estat creada, sinó que ha estat creada per a una missió. Quin és el teu horitzó? Amb qui navegues? Per què navegues?

Commoure's implica una conversió, un sacseig personal que no et deixa indiferent i t'impulsa cap als altres des de la teva realitat. Aquesta és la crida de Jesús: navegar cap al Regne de Déu. Una crida que et fa a tu i a tothom per moure'ns en comunitat, cap a un horitzó comú.

3. JESÚS COMMOU

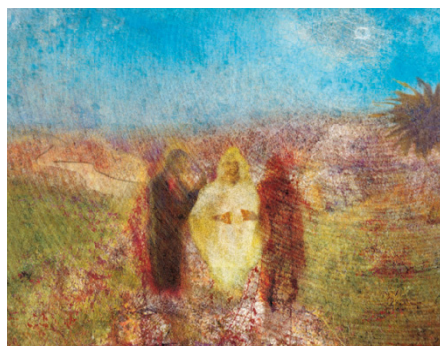
Jesús es deixa commoure per la realitat que l'envolta. El que viu el sacseja profundament:

- Es commou amb els cecs que no poden percebre la vida del seu entorn, que perden el contacte de la realitat, que viuen en la foscor i aliens a la llum que tenen davant (Mc 8,23-25).
- Es commou amb els sordmuts i la seva dificultat per comunicar-se, ja que no poden escoltar el missatge dels altres, ni expressar el seu propi, i només s'escolten a si mateixos (Mc 7,31-37).
- Es commou amb els leprosos, amb la vergonya i la humiliació de sentir-se malalts i rebutjats per tothom fins al punt d'esdevenir exclosos i aïllats de la societat³ (Lc 1,26-38).
- Es commou amb els paralítics, que no poden caminar. Estan paralizats i han perdut el sentit i l'esperança de poder tornar a posar-se drets. Ell els dignifica, els parla des de la seva baixesa per alçar-los tot dient-los: «Aixeca't i camina» (Mt 9,6).

L'origen de la força en el moviment de Jesús i el que inspira la seva actuació és el fet de commoure's amb qui pateix i el seu amor compassiu per aquell que està al marge de la societat. L'amor compassiu fa retornar a les persones la dignitat que han perdut o que mai els l'han deixat tenir i els torna a reconèixer com el que són: persones dignes de ser estimades. I això ho fa sense esperar res a canvi, gratuïtament, i des de la tendresa del gest senzill, perquè estima i se sent estimat. Jesús t'interpel·la a apropar-te a les perifèries d'avui i a sentir-te sacsejat i commogut per la seva realitat: els que no troben el sentit de la seva vida, els desnonats, els infants en risc d'exclusió social o els que la societat ja ha exclòs, els refugiats, els que han perdut les ganes de viure, els sensellar que dormen als caixers o als portals de la teva ciutat...

A més, no només t'interpel·la a descobrir, sinó que et demana que, com ell, et comprometis gratuïtament fins a les últimes conseqüències.

Tots els gestos de Jesús parlen per si sols, però, per si fos poc, Jesús també commou amb les seves paraules: utilitza un llenguatge entenedor per explicar la seva experiència íntima amb un Déu compassiu, ple de misericòrdia, i amb el seu Regne, des d'una creativitat inesgotable tot posant la gent en sintonia amb experiències de la pròpia vida. Jesús, commogut, fa present la seva relació de tendresa amb un Déu que és pare i mare (Abbà), i actua al cor de les persones sacsejant els fonaments personals, socials i religiosos del seu temps i creant un nou horitzó, una nova utopia: la realitat del Regne Nou.

La vida de Jesús no et parla com a simple oient, sinó que et compromet en el teu dia a dia amb una crida a commoure't com ell. Et deixes commoure per la realitat del teu temps?

³ Jose Antonio Pagola. Jesús. Aproximación histórica. Editorial PPC.

4. MARIA, COMMOGUDA, ENS MOU

En Maria trobem l'exemple de viure commoguts constantment, durant tota la seva vida viu en aquesta clau. En Maria trobem el doble moviment de dins cap enfora, ja que ho medita tot al seu cor i surt de pressa a l'encontre de l'altre. L'Evangeli ens diu relativament poc sobre Maria, però la seva presència és constant des del començament fins la fi de la vida de Jesús; fins i tot més enllà, en l'acompanyament de la primera comunitat. Maria es commou...

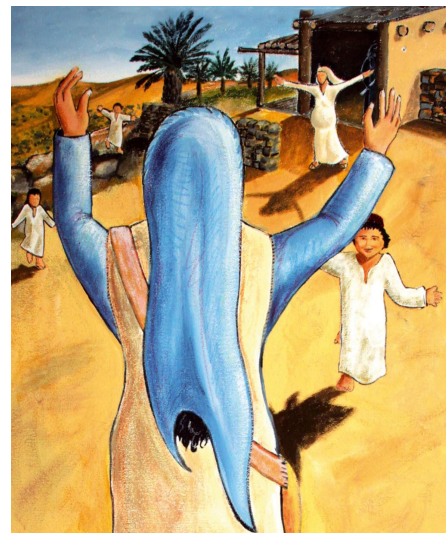
- **... quan diu sí.** Maria diu sí al projecte de Déu i durant la seva vida és coherent i viu commoguda per aquest sí. Es commou quan s'assabenta que serà mare. Segur que la notícia no la va deixar indiferent. Dubtes, preguntes, inseguretats i pors van brollar del seu cor, però l'alegria de sentir-se estimada va portar-la a respondre sí (Lc 1,26-38).
- **... quan surt de pressa a ajudar i a acompanyar l'alegria de la seva cosina.** Amb Jesús a les seves entranyes, posa en segon

terme la seva realitat per posar-se al servei dels altres. És l'exemple del servei incondicional i de la resposta immediata a les crides que sent. Quines bones notícies et commouen? (Lc 1,35-56).

- **... quan apropa Jesús a la realitat i ens convida a seguir-lo, com a les noces de Canà.** El banquet d'un nou món on regna la dignitat i la justícia, sense l'exclusió de ningú. Aquesta festa no pot començar sense la presència de Jesús que és qui porta el vi nou d'esperança i alegria per a tothom. És Maria qui mostra Jesús i el mou a actuar en la realitat present que li toca viure (Jn 2,1-12).
- **... quan veu el seu fill patir i morir injustament, de la manera més humiliant.** Maria es commou i acompanya en el dolor als qui pateixen d'una forma o altra. Ella es fa present a les perifèries, però no es queda quieta, sinó que acull a casa seva els que queden desamparats i sols i els acompanya quan carreguen les seves pròpies creus (Jn 19,25-27).

- **... quan reneix la vida.** Maria es commou amb la primera comunitat de deixebles promovent una església que no queda paralitzada. Les pors, les inseguretats i les foscs han donat pas a la llum, la passió i l'acció.

Com Maria, commoure's significa caminar en comunitat, fent present el Jesús viu entre nosaltres, moguts per la força de l'esperit, per ser una bona notícia que commogui els altres en el trosset històric que ens toca viure.

5. L'HORIZZÓ DE LA UTOPIA, DEL REGNE DE DÉU

Pensem en un instant en la imatge que ens ofereix un horitzó. Aquest paisatge tan comú està majoritàriament format per una part de la Terra que s'uneix amb el cel en un determinat punt. Una línia que de vegades és molt difícil de separar o de diferenciar. Aquesta línia sempre és present davant nostre mentre caminem i ens hi atansem. L'horitzó sempre hi és i sempre ens convida a fer camí. Aquesta línia també ens parla fortament de com és la presència de Déu aquí a la Terra a través de les persones, homes i dones, que han seguit els passos de Jesús i de Maria al llarg de la història. Per a Jesús aquest horitzó no és cap conquesta, sinó un motiu per moure's, treballar i caminar cap a un món nou que faci present la bondat i la voluntat de Déu. Ell, encara que té una relació íntima amb el bon Déu, mai en parla directament, sinó a través d'aquest horitzó que anomena Regne. Ho explica amb paràboles, comparacions i contes els quals introdueixen a tothom qui vol escoltar en la seva dinàmica. Ens convida a commoure'ns amb la realitat i a comprometre'ns-hi. Fer present Déu és fer present el seu Regne; fer present Jesús és fer present Déu en la nostra realitat.

Viure commoguts és focalitzar la mirada en aquesta lleugera línia que ens proposa la llunyania de l'horitzó en la intimitat del nostre propi cor. Aquest Regne ja ha començat i comença en tu. Com és l'horitzó que ens dibuixa Jesús a través de la seva vida i les seves paraules?

- L'horitzó d'un món nou, digne i just per a tothom. Sense exclusions. Una gran taula on tu i tothom hi estem convidats amb igualtat d'oportunitats i sense condicions.
- L'horitzó on regna la fraternitat universal. On el tu que m'interpel·la cada dia no és un adversari sinó un germà i una germana. On la solidaritat va més enllà d'un fet puntual i esdevé una manera de viure i relacionar-nos.
- L'horitzó que ens mostra un Déu que és amor incondicional, que ens estima com un pare o una mare i que es fa present a través de les nostres opcions i accions del dia a dia des del servei i el compromís amb la nostra realitat.
- L'horitzó que es dibuixa a través del cor de la persona, trencant fronteres, barreres i que va més enllà de la lògica de la llei.

- L'horitzó que promou un món commogut, que mira amb ulls de tendresa, com un infant. Que s'encarna en les realitats més difícils i de vegades incomprensibles. Que remou les pròpies entranyes i ens qüestiona per deixar entrar Jesús a les nostres vides.
- L'horitzó que ens realitza com a persones humanes. Que ens crida a fer, però, sobretot, a ser. Que ens configura plenament en la nostra vocació constituïda per uns anhels personals que contribueixen a un bé comunitari i universal.
- L'horitzó que ens crida a ser transformadors de la realitat, activistes de la novetat.⁴ A ser sal i llum (Mt 5,13-16) en el nostre món des de la convicció profunda que el Regne ja ha començat en Jesús.
- L'horitzó que només ens parla en la petitesa, en el detall, en allò «invisible als ulls».⁵ Que s'escapa dels grans espectacles, les aparences i l'abundància. Que es revela en l'autenticitat d'allò que és veritablement important a les nostres vides.

6. AMB CRIST, COMMOU-TE

Així doncs, jove de la Pasqua, el Alema d'enguany ens convida a viure en aquest dinamisme. La Pasqua és l'esdeveniment clau de la vida dels cristians on fem camí al costat de Jesús, que ens proposa aquesta vida en clau de resurrecció. Viure en clau de resurrecció és també viure commogut. «**Amb Crist, commou-te**» ens proposa les següents claus que poden ser molt rellevants a les nostres vides:

- «**Amb Crist**»: fer camí amb Jesús i viure la passió amb ell.
- «**com**»: descobrir la comunitat com a part fonamental de la meua relació amb els altres i amb Déu.
- «**mou**»: fer-nos càrrec de la realitat que ens envolta sense restar indiferents a les necessitats.
- «**te**»: el projecte comença en tu i amb tu. La crida personal a viure commogut pel Crist ressuscitat. Ets tu qui ha de fer el primer pas.

Tot això ens parla d'un estil de vida, de viure a fons la pròpia realitat superant el nostre ego per obrir-nos a l'altre com a part fonamental del nostre viure i convida. Commou-te ens fa sentir vius. Aquesta va ser l'experiència dels deixebles. Commoguts, sacsejats, per les paraules i els fets de Jesús, surten de pressa i esdevenen testimonis de resurrecció per donar vida.

Ser testimonis no significa ser exemples per a ningú, ja que qui dona exemple diu «fes com jo» mentre que qui dona testimoni diu «fes amb mi».

La Pasqua vol ser per a tu l'experiència de trobar-te amb Jesús i de redescobrir-lo en el camí de la vida quotidiana, tot i els dubtes, les limitacions o les incoherències. Tot i que de vegades és incomprensible i irrecognoscible als nostres ulls t'animem a eixamplar el cor i la

mirada per deixar-te portar per aquest Jesús que 2018 anys després no ha deixat de commou-te. Aquests quatre dies a les Avellanes poden ser una experiència diferent a la del teu dia a dia.

Esperem que aquest document t'ajudi a preparar-te i t'acompanyi en aquest temps de Pasqua d'enguany. Tot i així, cal saber que també són importants els teus descobriments i les teves experiències, ja que et commouen en tot el que vius abans i durant la Pasqua. Per això comptes amb el teu grup i els teus animadors, que et poden ajudar a fer camí. Que aquestes línies t'acompanyin i et serveixin per pensar i pregar aquests mesos.

Una forta abraçada!
L'Equip de Pasqua 2018

⁴ Document marc de la Pasqua de les Avellanes 2017.

⁵ Antoine de Saint-Exupéry. *El petit príncep*.